

О. Г. Мукомела

Вікул Сергій Павлович

ВІКУЛ Сергій Павлович (25. 10(07. 11). 1890, Вінниця – 03. 11. 1937, урочище Сандормох поблизу м. Медвежьегорськ, Карелія, РФ) – журналіст, політичний діяч. Член РСДРП. Восени 1905 на короткий час заарешт. та виключений зі школи. Щоб продовжити освіту, 1907 виїхав до С.-Петербургу. Закін. заг.-осв. курси Черняєва і вступив на юрид. факультет С.-Петербур. університету. 1911 зблизився з укр. соціал-демократами, активно працював у військ. частинах. 1916–17 – ред. г. «Наше життя». У квітні 1917 петроград. укр. колонія делегувала В. до УЦР. Був чл. редколегії «Робітничої газети» (центр. орган укр. соціал-демократів). 1919 виїхав у Німеччину, де почав гуртувати інтелігенцію в укр. комуніст. групу. Був одним із ред. г. «Новый мир» (1920), писав статті до амер. україномов. преси. У роки НЕПу працював заст. зав. прес-бюро Наркомату закордон. справ (1921), референтом повпредства УРСР у Польщі (1922), ред. укр.-амер. видавництва у Берліні «Космос» (1923–24). Підтримував тісні зв'язки з КПЗУ як чл. закордон. бюро допомоги та один із редакторів часопису «Наша правда». Від 1928 – у Харкові: чл. колегії Центр. стат. упр. УРСР (1928–29), заст. дир. Інституту марксизму-ленінізму (1929–30). У 1930 перейшов на видавн. роботу. Заарешт. 1933 за звинуваченням в участі у контррев. націоналіст. організації та засудж. на 10 р. Розстріляний.

Державний архів

Архів СБУ. Спр. 49 887 фп.

Бібліографічний опис:

Вікул Сергій Павлович / О. Г. Мукомела // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34519>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).